

Acatistul Bunei Vestiri

(cântat înainte de Sfânta Vecernie unită cu Sfânta Liturghie a Darurilor)

Vineri seara, săptămâna a 5-a din Post, 5 aprilie 2025

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată înținăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește *(de 12 ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

Apoi

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu

însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Apoi, troparele de umilință:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învața-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeu mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Strana: cântă Troparul și Condacul

Troparul Acatistului Bunei Vestiri, glasul al 8-lea

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoștință, cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stat înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat cu

pogorârea cerurile, încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecul tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

ACATISTUL BUNEI VESTIRI

Condacul 1, Condacul Bunei Vestiri, glasul al 8-lea, însăși Podobia

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Preotul: (citește, îmbrăcat cu epitrahilul și felonul)

(iar credincioșii nu stau așezați în străni, ci se roagă stând în picioare)

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâi-stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și, împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și i-a stat înaintea, strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;

Bucură-te, cea prin care piere blestemul;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, izbăvirea de lacrimi a Evei;

Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;

Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne nici cu ochii îngerești;

Bucură-te, că ești tronul Împăratului;

Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;

Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;

Bucură-te, pântecul dumnezeieștii Întrupări;

Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;

Bucură-te, cea prin care Prunc Se face Făcătorul;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea

Văzându-se pe sine întru curăție, cea Sfântă a zis lui Gavriil cu îndrăznire: Neobișnuitul tău glas se arată cu anevoie de primit sufletului meu; că naștere cu zămislire fără sămânță cum îmi vestești?, strigând: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Fecioara să o înțeleagă, a strigat către cel ce slujea: Din pântecul curat, cum este cu putință să se nască fiu, spune-mi? Iar el a zis către ea cu frică, strigând însă așa:

Bucură-te, tăinuitoria sfatului celui nespuse;
Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos;
Bucură-te, cea dintâi între dogmele Lui;
Bucură-te, scara cerească pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, podul care-i treci pe cei de pe pământ la cer;
Bucură-te, minune mult vestită de Îngeri;
Bucură-te, ceea ce ești rană de mult plâns diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina în chip de negrăit;
Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce chip a fost;
Bucură-te, ceea ce întreci cunoașterea înțelepților;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credincioșilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci spre zămislire pe ceea ce nu știa de nuntă; și pântecul ei cel bine-roditor, l-a arătat ca pe un pământ bun tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor cânta așa: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având Fecioara în pântec pe Dumnezeu primit, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscându-i închinarea, s-a bucurat și, prin săltările în pântec, ca prin niște cântări, striga către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, vița Mlădiței celei neveștejite;
Bucură-te, ogorul Rodului celui nestruc;
Bucură-te, ceea ce ai crescut pe Lucrătorul Cel iubitor de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai sădit pe Săditorul vieții noastre;
Bucură-te, brazdă care odrăslești îndurări din belșug;
Bucură-te, masă care porți curățire cu îndestulare;
Bucură-te, ceea ce faci să înflorească raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce pregătești liman de adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia cea bine-primită a rugăciunii;
Bucură-te, curăția adusă întregii lumi;
Bucură-te, bunăvoința lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri îndoielnice având întru sine, înțeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă,

tu, ceea ce ești fără de prihană; dar, când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzit-au păstorii pe Îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup și, alergând ca la un Păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără prihană, păscând în brațele Mariei, pe care au lăudat-o, zicând:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului;
Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare;
Bucură-te, izbăvitoare de vrăjmașii cei nevăzuți;
Bucură-te, deschizătoarea ușilor Raiului;
Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești;
Bucură-te, că cele pământești împreună dănuiesc cu cele cerești;
Bucură-te, gura cea fără de tăcere a Apostolilor;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, sprijinul cel tare al credinței;
Bucură-te, cunoașterea cea luminată a harului;
Bucură-te, cea prin care a fost golit iadul;
Bucură-te, cea prin care noi ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu dumnezeiască mergere, văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei; și, având-o ca pe o făclie, căutau cu ea pe Împăratul Cel tare; și, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat, strigându-l: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzut-au fiii haldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna; și, cunoscându-L a fi Stăpân, deși luase chip de rob, s-au sânguit cu daruri a-l sluji Lui și a striga celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica Stelei celei neapuse;
Bucură-te, zorii Zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai înlăturat din dregătorie pe tiranul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, Iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai răscumpărat din slujirea păgânească;
Bucură-te, ceea ce ne izbăvești de viețuirea cea întinată;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;
Bucură-te, ceea ce ne izbăvești de văpaia patimilor;

Bucură-te, călăuzitoarea credincioșilor către curăție;
Bucură-te, veselia tuturor din neam în neam;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea

Propovăduitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, împlinind prorocia Ta; și, vestindu-Te tuturor pe Tine, Hristoase, l-au lăsat pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Făcând să strălucească în Egipt lumina adevărului, Mântuitorule, ai izgonit întunericul minciunii; că idolii lui, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar cei ce s-au izbăvit de ei strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;
Bucură-te, căderea diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai călcat stăpânirea înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit rătăcirea idolească;
Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetați de viață;
Bucură-te, stâlp de foc, care călăuzești pe cei din întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrana cea în loc de mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinței;
Bucură-te, izvorătoare de miere și lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea

Vrând Simeon să se mute din acest veac înșelător, Te-ai dat lui ca un Prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui și ca Dumnezeu desăvârșit. Pentru aceea, s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Arătându-Se nouă, celor făcuți de El, Făcătorul a toate a arătat faptură nouă, răsărind din pânțelele cel fără de sămânță, pe care l-a păzit nesticat, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm, strigând:

Bucură-te, floarea nesticăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce strălucit ai preînchipuit Învierea;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viața îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu rod luminos, din care se hrănesc cei credincioși;

Bucură-te, copacul cel umbros, sub care mulți se adăpostesc;
Bucură-te, ceea ce ai purtat în pânțele pe Povățuitorul celor rătăciți;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Răscumpărătorul celor robiți;
Bucură-te, împlânzirea Dreptului Judecător;
Bucură-te, iertarea multora dintre cei ce greșesc;
Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;
Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea

Văzând naștere străină, să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că, pentru aceasta, Dumnezeu Cel preaînalt pe pământ S-a arătat Om smerit, vrând să-i atragă la înălțime pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu totul era întru cele de jos, dar nici de cele de sus nu S-a depărtat Cuvântul Cel necuprins, că nu a fost mutare din loc, ci pogorâre dumnezeiască și naștere din Fecioara primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu Celui neîncăput;
Bucură-te, ușa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzire cu nepricepere pentru cei necredincioși;
Bucură-te, laudă fără de îndoială a credincioșilor;
Bucură-te, purtătoarea preasfântă a Celui ce este pe Heruvimi;
Bucură-te, sălașul cel preabun al Celui ce este pe Serafimi;
Bucură-te, ceea ce ai adunat cele potrivnice la un loc;
Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria și nașterea;
Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, cea prin care s-a deschis Raiul;
Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrarea cea mare a Întrupării Tale; că pe Dumnezeu Cel neapropiat L-a văzut Om apropiat tuturor, viețuind împreună cu noi și auzind de la toți: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult vorbitori îi vedem, Născătoare de Dumnezeu, ca niște pești fără de glas, că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință strigăm:

Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, vistieria purtării Lui de grijă;
Bucură-te, ceea ce pe filosofi îi arăți neînțelepți;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători;
Bucură-te, cea prin care și-au pierdut mințile întrebătorii cei cumpliți;
Bucură-te, cea prin care s-au veștejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încurcate ale atenienilor;
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai scos din adâncul necunoștinței;
Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce călătoresc pe marea vieții;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor a venit la ea, precum
Însuși făgăduise; și, Păstor fiind ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat Om ca
noi, chemând cu asemănarea pe cel asemenea; și ca un Dumnezeu aude:
Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid de apărare ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, precum și
tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului te-a
pregătit pe tine, Curată, spre a locui în pântecele tău, învățând pe toți să strige
ție:

Bucură-te, stâlpul fecioriei;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea zidirii din nou celei înțelegătoare;
Bucură-te, dătătoarea bunătății dumnezeiești;
Bucură-te, că tu ai născut din nou pe cei zămisliți întru rușine;
Bucură-te, că tu ai povățuit pe cei cu mintea împătimită;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;
Bucură-te, camera nunții celei fără de sămânță;
Bucură-te, ceea ce ai unit cu Domnul pe cei credincioși;
Bucură-te, cea singură între fecioare bună hrănitore de prunc;
Bucură-te, ceea ce aduci Mirelui Hristos sufletele sfinte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea

Împărate sfinte, de Ți-am aduce cântări la număr întocmai ca nisipul, nimic vrednic nu săvârșim; că se biruiește toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea îndurărilor Tale, pe care le-ai dat celor ce strigă Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie primitoare de lumină, care strălucește celor din întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară, că, aprinzând în sine Lumina cea nematerialnică, povățuiește spre cunoașterea lui Dumnezeu pe toți, luminându-le mintea cu strălucirea ei, și primind cinstire prin cântarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui Celui duhovnicesc;
Bucură-te, strălucirea Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul, care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce îi îngrozești pe vrăjmași ca un tunet;
Bucură-te, cea din care a răsărit Strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, ceea ce ai izvorât râul cel cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ne-ai înfățișat chipul cristelniței;
Bucură-te, ceea ce curățești întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie care speli conștiința;
Bucură-te, paharul care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mirosul buneii miresme a lui Hristos;
Bucură-te, viața veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea

Vrând să ierte cu harul Său datoriile noastre cele de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omenești a venit singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui și, rupând zapisul, aude de la toți așa: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, te laudăm toți ca pe o biserică însuflețită, că locuind în pânțelele tău Domnul, Care ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat pe toți să-ți strige Ție:

Bucură-te, cortul lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, sfântă, mai mare decât sfânta sfintelor;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara neîmpuținată a vieții;
Bucură-te, coroana scumpă a împăraților binecredincioși;
Bucură-te, lauda de cinste a preoților evlavioși;
Bucură-te, turnul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăției cel nebiruit;

Bucură-te, cea prin care se înalță biruințele;
Bucură-te, cea prin care cad vrăjmașii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul Cel mai sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, izbăvește din orice ispită și scoate din chinul ce va să fie pe toți cei ce împreună cântă: Aliluia! *(de trei ori)*

Apoi (iar Icosul 1 și Condacul 1:)

Icosul 1

Îngerul cel mai întâi-stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și, împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și i-a stat înaintea, strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care pierie blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea de lacrimi a Evei;
Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;
Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne nici cu ochii îngerești;
Bucură-te, că ești tronul Împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;
Bucură-te, pânțelele dumnezeieștii Întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;
Bucură-te, cea prin care Prunc Se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Strana: cântă

Condacul 1, Condacul Bunei Vestiri, glasul al 8-lea, însăși Podobia

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!